

Goddeier, der har bortforpagtet sin Eiendom, maatte kun skal møde med 1 Mænd, nemlig med sin egen Person. — Jeg maa takke det ærede Medlem for 9de Kredss (Estrup), forsaavidt han mod min ærede Sidemand (Bonne) yttrede, at Regulativernes Affattelse ved Sogneraadene indeholder et Fremstridt. Dette Punkt er efter Flertallets Mening et af dem, der selv om man i Dyrigt i det Væsentlige bliver staaende ved det Gamle, gjør det onskeligt at faae en ny Lov om det foreliggende Forhold. Hertil kommer jo saa tillige det Duffelige i at faae mere samlede og klare Bestemmelser om Snekastning end hidtil, og endelig som et tredje Punkt det at faae Husmænd og Indfiddere fritagne derfor. Hvis man vil gaa den Vej at forkaste det hele Lovforslag, saa opnaar man ikke nogen af disse tre Ting. Men jeg synes dog, at det har sit Værd for det Første at slippe af med det forældede Reglement for Snekastning af 1799 og at faae Alt derom samlet paa eet Sted, selv om man i Dyrigt væsentlig slutter sig til det Gamle, for det Andet at lade Sogneraadene faae friere Hænder med Hensyn til Byrdens Fordeling og endelig for det Tredie at faae Husmænd og Indfiddere fritagne. — Det ærede Medlem for 9de Kredss (Estrup) gjorde endvidere nogle Bemærkninger om den utilstrækkelige Arbeidskraft, som der efter Flertallets Forslag vilde fremkomme, men dem har jeg allerede tidligere tilladt mig at besvare.

Ved de Udtalelser, som jeg nu har tilladt mig, tror jeg ogsaa, at jeg tildels har besvaret de fleste Uttringer af den høitærede Minister og navnlig da den Udtalelse, som han holdt saa stærkt paa, at Byrden her er Pengene og ikke Arbeidet. Saalange man staaar huer paa sin Side af dette Spørgsmaal, blive Anstuelserne jo ikke ens. Den høitærede Minister siger, at Byrden netop ved Regjeringens Forslag bliver fordelt efter Formue og Velstand, men dertil siger Flertallet Nei, thi Byrden er selve Arbeidet. Aligheden i Byrden bliver ganske vist noget mindre, naar man faar sine 3 Mark for Arbeidet, men Lyngdepunktet hviler dog saa endnu stedse paa Arbeidet og ikke paa Egningen. — Den høitærede Minister nævnte som en Indsigelse mod Flertallets Forslag, at

det i alt Fald saa havde været inkonsekvent, forsaavidt som det paa et senere Stadium har foreslaaet Betaling for Kjørslor. — Ganske vist er der nu ogsaa af Flertallet foreslaaet Betaling for Kjørslor, men Flertallet har netop med det Hensyn for Die, som den høitærede Minister sigtede til, reduceret Kjørslornerne til et Minimum, idet det er gaaet saavidt, at det slet ikke gaar ind paa andre Naturalkjørslor end Kjørslor efter Løge og Jordemoder. — Der er et Punkt, som jeg ikke har fremdraget før, men som jeg dog nu maa tillade mig at nævne, og som ogsaa er den høitærede Minister bekendt, og det er de høist forskjellige Erklæringer, der i Anledning af disse Spørgsmaal ere fremkomne fra de kommunale Autoriteter, navnlig Amtsrådene. Nogle have holdt paa det Gamle, paa det, som Udvalgets Flertal har opstillet, medens Andre have holdt paa Regjeringens forslag. Men det glæder mig at kunne sige, at de Amtsråd, der paa en Maade ere gaaede dybest ind paa Sagen, og som ere gaaede rigtig tilbunds i den, i det Hele ere komne til det samme Resultat, hvortil Udvalgets Flertal er kommet med Hensyn til Betalingsforlaget, hvortil de der have set paa en velvilligere Maade paa Sagen, ere gaaede lettere hen derover. Dette kan jeg sige uden nogen Krænkelse for Nogen. — Det blev endvidere nævnt, at Afregningsforholdet var ikke Noget at tale om, det vilde man overordentlig let kunne komme ud over, og det hele Pengespørgsmaal var overhovedet ikke af nogen Betydning. Det skal ikke være nogen personlig Bemærkning fra min Side mod det ærede Medlem her ligesoverfor fra 9de Kredss (Estrup), naar jeg i Anledning af denne Paastand siger, at Afregninger undertiden kunne se lettere ud, end de i Virkeligheden ere, og at jeg tror, at de Erfaringer, som man i saa Henseende har havt med Hensyn til Kommunalloven af 1867, have medført, at Sogneraadene i det Hele have en stor Skrak for slige Afregninger. — Naar den ærede Minister med Hensyn til Flertallets Endringsforslag under Nr. 10 gjorde den Bemærkning til, at det derved i Grunden var fraveget sit eget Princip, da kan jeg ikke erklære dette. Thi, som jeg før sagde, Flertallet er netop af den Mening, at